

Wat dat betreft, kun je de Chelsea Flower Show vergelijken met de Paris Fashion Week

Roze puintuin, veel water en hergebruik: Chelsea-trends

Deze week mocht ik weer afreizen naar London – voor de Chelsea Flower Show, wel te verstaan. Het was alweer zo'n twee jaar geleden dat ik rondliep op 's werelds bekendste en mooiste tuinshow. En wat was het weer fantastisch mooi; Chelsea heeft ook dit jaar zijn naam als trendsetter weer waargemaakt. Je ziet hier zeker zaken waar de gemiddelde tuinbezitter niet op zit te wachten. Denk bijvoorbeeld aan een border die is volgestort met gebroken puin, waarvan stukjes fluorescerend roze of paars zijn geschilderd. Als mijn hovenier dit zou voorstellen, zou ik waarschijnlijk toch even gaan rondbellen voor een andere. Wat dat betreft, kun je de Chelsea Flower Show vergelijken met de Paris Fashion Week. Daar zie je ook mode die de gemiddelde mens nooit zou aantrekken, maar het is wél vooruitstrevend en trendsettend.

Het was mooi om te zien hoe de trend van duurzaamheid zich ontwikkelt op Chelsea. Alles is hergebruik, wordt hergebruikt of is recyclebaar. Zo stond die 'puintuin' waar ik het over had ook vol met 'oude' attributen van voormalige showtuinen. De bank (overigens ook felroze, net als de hele outfit van de ontwerper) deed in een eerdere showtuin nog dienst als overkapping. En ook de fontein kwam uit een eerdere showtuin. Daarnaast worden alle showtuinen na Chelsea ergens anders opnieuw geplaatst. De sierbestrating bestond dit jaar opmerkelijk vaak uit halfverharding. En als je al tegels zag, was ook dat vaak een bonte mix – je raadt het al: door hergebruik.

Verder waren de Chelsea-tuinen groen, groener, groenst. Met weelderige beplantingsplannen, waar écht vakmanschap uit bleek. Opvallend was dat de inheemse storm op Chelsea alweer wat was gaan liggen. Kende de Britse tuinshow de afgelopen jaren nog zeer wilde inheemse tuinen en borders, dit jaar werden cultivars weer veelvuldig omarmd. Precies wat in deze editie in de rubriek De Stelling over het algemeen wordt betoogd: met inheems alleen kom je er niet. Een andere trend die ik spotte en toejuich, is die van bomen: veel bomen in de showtuinen. Zo won 'oude rot' Tom Stuart-Smith voor negende keer in zijn carrière een gouden medaille, met

een tuin waarin drie grote *Corylus avellana* beeldbepalend waren. De belangrijkste prijs ging naar Ula Maria voor haar heuse 'bosbaadtuin'. Hierin speelden zo'n 50 bomen de hoofdrol.

Een andere mooie trend was water. Er waren veel borders met een soort lava-achtige ondergrond, gebaseerd op prairietuinen, waarin je snel veel water kwijt kunt als er droogteminnende beplanting in staat (net als die puintuin). Maar je zag ook veel water ter decoratie: stroompjes, watervalletjes, vijvers ... veel water. Er was geen enkele showtuin die geen water bevatte. In de categorie 'water' was de showtuin van WaterAid voor mij een echte showstopper: een torenhoog trechtervormig paviljoen van cortenstaal moest daar het regenwater opvangen en laten infiltreren in de bodem. Door de tuin heen liepen cortenstalen roosters, als tuinpaden waaronder het water probleemloos zijn weg kon vinden. De tuin was eigenlijk één prachtige grote wadi.

Je zag ook veel water ter decoratie: stroompjes, watervalletjes, vijvers

Ook in deze tuin staken drie bomen met kop en boomkroon boven alles uit, drie *Alnus glutinosa* van Boomkwekerij Ebben. Ik heb me overigens door de ontwerpers Tom Massey en Je Ahn laten vertellen dat dit de hoogste bomen op het terrein waren. Blij dat ons land dit hoogtepuntje kon bijdragen aan deze fantastische tuinshow.

Met vriendelijk groet,
Willemijn van Iersel
(willemijn@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!